



MARIAN PLAINO

SECVENTE

„Trenul este o lume mică în goană printr-o lume mai mare” - Elisha Cooper

Marian Plaino este un narator. Dincolo de imagini, ar putea să vorbească minute în șir despre oamenii pe care i-a cunoscut sau locurile pe care le-a vizitat, atrăgându-te în poveștile lui.

În vremuri guvernate de incertitudine, avem nevoie de supape care să ne ajute să ne păstrăm echilibrul și visurile. Ne dorim ca această expoziție să fie una dintre ele.

Ada - Simona Biriș, curator

Secvențe

O călătorie cu trenul este asemenea unui film plin de scene din viață, personalități și frânturi de peisaje. Întotdeauna m-am gândit că urcând în tren, devin și eu, cumva, actor alături de ceilalți, în filmul meu, dar și al celorlalți.

Oamenii se urcă în tren - fiecare cu viața lui, se așează sau stau în picioare, citesc, dorm, se uită pe geam, discută, unii chiar muncesc în timpul călătoriei, cuplurile se sărută discret - cu toții suntem personaje în ochii celorlalți și toate acestea pe fundalul ce se derulează rapid pe geam....stații aglomerate, secvențe de gălăgie, trenul ne poartă prin orașe sau prin mijlocul naturii... În fiecare tren și în fiecare țară este cu totul altfel și, totuși, la fel... Parcă, trenurile vechi sunt mult mai încărcate de șarm și scenarii de film, chiar așa cum ni se prezintă ele câteodată: cu scaune și pardoseli tocite, mai zgomotoase, uneori nu tocmai curate, dar toate pline de personalitatea călătorilor și de amprenta culturală respectivă.

Înainte să descopăr avionul, am străbătut țara și Europa cu trenul, cu rucsacul în spinare și aparatul foto atârnat de gât. Apoi Iulia mi s-a alăturat în călătoria vieții. Am vrut să descoperim împreună și alte povești, mai îndepărtate, să le comparăm și să le asemănăm cu cele de acasă. Așa că evadăm adesea în diverse colțuri ale lumii, cu cât mai exotice și mai îndepărtate, cu atât sunt mai provocatoare pentru ochii și sufletele noastre și mai încărcate de sens în amintiri. Încercăm în fiecare țară să facem o plimbare - chiar și scurtă - cu trenul, pentru că nu numai destinațiile sunt interesante, dar și drumul către acestea.... Desigur, eu caut să capturez totul cu aparatul meu foto. Îmi place să prind lumina, privirea și acțiunea atunci când se întâmplă, nu îmi place să "aranjez" fotografia, de aceea sunt tot timpul pregătit cu două aparate foto cu obiective diferite, prinse într-un ham de pieptul meu... sunt asemenea unui pistolar, încercând să surprind rapid, înainte de a trece momentul.

O călătorie cu trenul poate face ecografia unei țări și a culturii respective, și se poate fixa în memorie asemenea unui parfum special. Vă invităm să luați un bilet, să urcați alături de noi în tren și veți descoperi lumea prin fotografiile și poveștile noastre din China, Cuba, Myanmar, India și câteva țări din Africa.

Marian Plaino

„Trenul este o lume mică în goană printr-o lume mai mare” - Elisha Cooper



Marian Plaino

S-a născut pe 19 iunie 1974, în București.

A absolvit Facultatea de Matematică, Universitatea București (1997). Pasionat de fotografie, în timpul studiilor universitare urmează cursul de „Tehnică și artă foto-video a reportajului” organizat de Casa de Cultură a Studenților „Grigore Preoteasa”. Între anii 1998 și 2003 este profesor de matematică în învățământul gimnazial și face fotografie de eveniment. Colaborează cu revistele „Munții Carpați” și „Vacanțe și călătorii”.

Inspirat de călătoriile cu trenul prin Europa și de muzeele europene, în 2003 înființează alături de soția sa, Iulia, un atelier de producție suveniruri - „Gorgona Design”. Firma debutează participând la târgurile de meșteri și artiști populari deschise la Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti” și Muzeul Țăranului Român. Se dezvoltă, treptat, astfel încât azi produce suveniruri personalizate pentru mai mult de 100 de muzee din toată țara.

În perioada 2003 - 2013 se dedică activității creative din atelier, dar și celei de voluntariat, organizând excursii, tabere internaționale de cercetași și programe educative în cadrul AGGR, cu grupul de ghizi cercetași format din foștii săi elevi. După anul 2013, fotografia începe să ocupe un rol din ce în ce mai important în activitatea sa.

Are în palmares peste 270 de medalii și mențiuni și trei trofee câștigate la concursuri naționale și internaționale, în peste 50 de țări, fiind de patru ori desemnat „Best Author”. A jurizat 6 concursuri internaționale, iar din 2018 este membru Varadinum Foto Club Oradea.

A obținut următoarele titluri: „Excellence” FIAP - Federația Internațională de Artă Fotografică, „Competitive***” - Master of Light”, „Excelență” AAFR - Asociația Artiștilor Fotografi din România.

Dacă ar trebui să aleg un singur cuvânt pentru a descrie **China**, acela ar fi „dezvoltare”. Este **incredibil ce repede evoluează**, cât de mult se investește în tehnică, în infrastructură, proiecte urbane, muzee (orice nou oraș, chiar și înainte de a fi populat, are un muzeu...), în diverse facilități pentru turiștii invitați să le admire moștenirea culturală și frumusețile naturale ale Chinei. Toate îți iau ochii, însă cel mai adesea, goana aceasta pare ca a stricat șarmul acela arhaic și natural al zonelor rustice, al tradițiilor, al clădirilor monument. Din prea multă șlefuire, se șterg multe comori ale civilizației străvechi...

E fantastic să străbați distanțe mari călătorind cu trenul cu 310 km pe oră (fără să îți tremure apa din pahar), dar ca să intri pe peron treci prin control mai ceva ca la aeroport... Dacă depășești aceste aspecte care țin de politic și ajungi să îi privești pe oameni, le vei admira spiritul comunitar. Apartenența lor la grup, la familie este mult mai vizibilă în spațiul public și acest lucru ne-a cucerit de prima oară. Ne-a plăcut faptul că se adună în parcuri să facă împreună diverse activități în timpul liber: fac gimnastică, dansează, joacă șah, fac yoga sau Tai chi, muzică, fotografie. Oameni de toate vârstele fac aceste activități după serviciu, sau de la prima oră, uniți de pasiunea respectivă și de bucuria de a fi împreună. Și oricine li se poate alătura. Am putea învăța și noi din asta...







Cuba te cucerește repede cu un zâmbet, cu un trabuc și un cocktail cu rom, desigur, o plimbare într-o mașină retro colorată, neapărat cu muzica și dansul, graffiti cu El Comandante Che Ghevara, toate strânse în multe fotografii selfie bune de postat pe rețele sociale. Dar Cuba este mai mult decât atât. Mărturie stau clădirile deosebit de frumoase din Havana veche și din orașele importante - multe dintre clădiri aproape se prăbușesc (deși trebuie să recunoaștem că în ultimul timp s-a investit mult în renovarea lor) de greutatea anilor și a amintirilor din anii de glorie / de sclavie ai ocupației spaniole, apoi a perioadei în care aici era insula plăcerilor pentru americani, ulterior a sărăciei. Apoi sunt peisajele deosebite din jurul plantațiilor de tutun, pământul acela roșu, fertil, sunt plajele și apele turcoaz; toate îți rămân întipărite în amintiri. În afara acestora - și mai presus de toate - sunt oamenii... Stau organizați, cumiți și răbdători, la coadă la orice, permanent. Nu se găsește mai nimic, cam totul este pe cartelă, raționalizat. Dacă este ceva pe raft într-un magazin și nu este coadă, înseamnă că este foarte scump. Cu toate acestea oamenii sunt calzi, primitivi. Cumva le citești tristețea ascunsă în suflete, dar **știi să se bucure de viață, așa cum le este oferită**. Mi-am amintit de copilărie; și noi, copiii, stăteam adesea la cozi, aveam răbdare să se coacă bananele înfășurate în hârtie de ziar și prețuiam fiecare jucărie pentru că mama nu îți permitea chiar la fiecare salariu să îmi cumpere alta nouă.









Myanmar-ul rămâne în amintirea noastră asemenea unui fruct exotic, auriu, un fruct rar pe care îl apreciezi tocmai pentru că nu îl poți găsi oricând și îl dorești. Dictatura militară a ținut mulți ani țara departe de turism și încă o face. Chiar și în perioada în care am vizitat-o noi, numai anumite zone - state erau deschise turiștilor. Myanmar este majoritar budistă, dar sunt multe grupări etnice unice, ascunse adânc în țară, care te invită să le descoperi cultura sau ce s-a mai păstrat din ea. Ne-am descălțat și am intrat spășiți în Pagoda de aur din Yangon, apoi în templele budiste străvechi din Bagan, admirându-le auriu și prăfuite în lumina dulce de răsărit. Am vizitat Lacul Inle, uimiți fiind de tehnica veche a pescuitului într-un picior, de satele și de plantațiile lor plutitoare. Ușor temători și mirați, am pășit apoi pe cel mai vechi și, în același timp, cel mai lung pod din lemn de tec din lume, alături de localnicii care-l străbat zilnic, în drum spre sau dinspre casă. Tot în razele dimineții, am surprins momentul în care călugării primeau hrana zilnică - orezul aburind - de la localnici (neapărat descălțați, în semn de respect și pioșenie). Și nu în ultimul rând, răsfățați cumva de soartă - așa ne-am simțit - am ajuns în tribul Chin, să cunoaștem câteva dintre ultimele femei tatuate pe față. Tocmai acest **amalgam unic și exotic de lumi** - care ne-a cucerit pe noi - a dat naștere sub dictatura militară unor multiple lupte interne și a dus la uciderea, destul de recentă, a civililor pro democrație, dar și a celor din diverse etnii (cea musulmană Rohingya), care fug în disperare spre țările vecine.







Namaste!

Taj Mahal - uimitor la răsărit, poluare și mirosuri grele, meșteșuguri vechi, moștenire culturală, Drumul Mătășii, hoteluri în fostele palate ale maharajahilor în Rajasthan, mirodenii, mizerie și dejecții pe străzi, claxoane, aglomerație imposibil de imaginat, vaci în mijlocul drumului mestecând din resturi alimentare, sariuri în culori aprinse, mustăți pieptănate și turbane diferit înfășurate în funcție de castă și rang, femeile din tribul Bishnoi care alăptează puii orfani de animale, incinerare pe malul fluviului Gange, asceții sau yoghinii Sadhu din Varanasi - orașul sfânt al Indiei, căsătorii aranjate între familii, festivalul primăverii Holi, casta spălătorilor de rufe din Mumbai, ceai masala, curry, Bollywood, industria textila, cea mai lungă rețea de trenuri și cu cei mai mulți angajați din lume rămasă din timpul coloniei britanice... așa putea continua la nesfârșit... Abia după ce vizitezi măcar o dată India înțelegi de ce reclama spune *Incredible India / Incredibila India* - un contrast foarte puternic, la tot pasul, care te intrigă, **îți înfioară toate simțurile** și în același timp te cucerește pentru totdeauna...









Africa. Cu siguranță te surprinde.... Dar nu din primul moment. Inițial peisajul îți apare arid, monoton. Pe măsură ce înaintezi pe hartă, te lași treptat cucerit de culorile pământului, de întinderile fără de sfârșit și de compozițiile grafice pe care le schițează câțiva copaci uscați sau verzi, aparent rătăciți în peisaj și ciudat modelați de vânt și vreme. Descoperi în fiecare cadru imaginar că **puțin înseamnă mai mult**: dune unduite la marginea oceanului, modelându-se mătăsoase în vânt, nuanțele pământului în contrast cu cerul foarte albastru, ceața întinzându-și jucăușa pânzele la răsărit printre pietre cu forme și culori deosebite, floricele discrete aruncate cumva la marginea deșertului. Pe fundalul acesta apar animale pictate armonios, migrând cu grație în căutarea hranei și a apei și uneori chiar scene de vânătoare....Apoi pașii îți rătăcesc în orașele medine străvechi, ametoare, seducătoare, sau printre triburi distincte și încăpățânate, mândre să își poarte în continuare limbajul, tradițiile și organizarea străveche. Și desigur, și aici te înclini cu respect în fața femeii: construiește casa, crește copiii și pregătește masa, adună lemne de foc și aduce apă în sat de la distanțe mari, mulge caprele. În tot acest timp este preocupată de aspectul ei, își protejează și înfrumusețează tenul și părul (cu diferite rețete străvechi de grăsimi, uleiuri, luturi sau rășini naturale), face diverse obiecte de artizanat, bijuterii și piese de îmbrăcăminte.

Fascinantă călătorie – în timp, în natură, istorie și civilizație, dar mai ales, în sinele tău...









Organizare expoziție:
Ada - Simona BIRIȘ

Concepere catalog:
Ada - Simona BIRIȘ
Marian PLAINO

Texte:
Adela Iulia PLAINO

Foto coperta 4:
Dan MIRICĂ

Tehnoredactare computerizată:
Eduard WISCHEGG

Manager:
Dan Basarab NANU



Pentru mine fotografia înseamnă un cumul de ecuații senzoriale surprinse într-o fracțiune de secundă: lumină, șansă, încadrare, atmosferă, intuiție, poveste, personaje și sentimente. Când surprind momentul acela, declanșez și, odată cu click-ul aparatului, dezlanțui un torent de emoții, bucurie și nerăbdare, dar și teama de a fi pierdut clipa aceea unică.

Marian Plaino

2022